

1536

**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY PODKARPACKIEGO**

Nr P.II. 0911-104/10

z dnia 2 września 2010 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r., Nr 142., poz. 1591 z późn. zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XXXIV/257/10 Rady Gminy Korczyna z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Wola Komborska 1”.

UZASADNIENIE

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy w Korczynie uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Wola Komborska 1”.

Stosownie do art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uchwała w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest nieważna w przypadku naruszenia zasad sporządzenia planu, bądź istotnego naruszenia trybu jego sporządzania, bądź naruszenia właściwości organów w tym zakresie. Tryb procedury uchwalenia planu odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (składanie wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień. Pojęcie zaś zasad sporządzania planu wiąże się z merytorycznymi wartościami i wymogami kształtowania polityki przestrzennej.

W tym miejscu wskazać należy, iż w art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określono szczegółowo procedurę poprzedzającą uchwalenie planu zagospodarowania przestrzennego. Takie określenie procedury planistycznej służy ochronie praw obywateli przy wykonywaniu przez gminy władztwa planistycznego. Ścisłe przestrzeganie procedury planistycznej zostało przez ustawodawcę, co wskazano już wyżej, obwarowane sankcją nieważności.

Zarówno w samej uchwale jak również w procedurze uchwalania planu, organ nadzoru stwierdził szereg nieprawidłowości, a w szczególności:

- 1) niejasne jest sformułowanie zawarte w § 2 ust. 4 uchwały odnoszące się do ustaleń zawartych w „postanowieniach przepisów odrębnych”;
- 2) ustalenia § 5 ust. 1, § 2 ust. 3 pkt 2 oraz § 6 pkt 4 uchwały, odnoszące się do odległości linii zabudowy, są wzajemnie ze sobą sprzeczne;

- 3) ustalenie § 5 ust. 9 w zakresie dopuszczenia prowadzenia prac pomiarowo-badawczych wykracza poza dopuszczalny zakres ustaleń planu określony w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 4) ustalenia § 7 ust. 1 pkt 1 i § 15 ust. 3 pkt 1 (zbędny gdyż jest tylko jeden) wykraczają poza dopuszczalny zakres ustaleń planu określony w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz naruszają przepisy § 135 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”; gdyż dotyczą zasad przeprowadzania określonych czynności (scalania, eksploatacji);
- 5) ustalenia § 10 pkt 1, § 23 ust. 3 wykraczają poza dopuszczalny zakres ustaleń planu, gdyż rada gminy nie ma kompetencji do ustalenia w planie obowiązku uzyskiwania dodatkowych dokumentów, ekspertyz czy zgód;
- 6) ustalenia § 11 ust. 1, § 12 ust. 1, § 14 ust. 1 i § 17 ust. 1 pkt 2 są niejasne gdyż nie wiadomo jaki jest zakres ochrony, natomiast ustalenia § 11 ust. 2, § 12 ust. 2, § 14 ust. 2 oraz § 15 ust. 2 stanowią informację; zgodnie z § 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu miejscowego, ustalenia dotyczące ochrony przyrody powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów;
- 7) ustalenia § 13 ust. 2 pkt 1, § 16 ust. 2 pkt 1, § 17 ust. 2 pkt 3, § 19 ust. 3 pkt 3, § 21 ust. 3, § 23 ust. 1 pkt 3, § 23 ust. 1 pkt 4, § 26 ust. 1 pkt 2, § 27 ust. 2 pkt 7, § 29 ust. 1 pkt 3 stanowią nakaz stosowania przepisów prawa, a tym samym wykraczają poza dopuszczalny zakres ustaleń planu określony w art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz naruszają przepisy § 4 ust. 4 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”;
- 8) ustalenie § 16 ust. 2 pkt 5 jest nieprawidłowe, gdyż kierownik ruchu zakładu górniczego nie jest podmiotem uprawnionym do zmiany ustaleń rady gminy, zaś rada gminy nie może

- mu powierzyć takich kompetencji w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; równocześnie zauważa się, że ustalenie to odwołuje się do ust 3, natomiast w tym § brak jest ust. 3;
- 9) ustalenia § 17 ust. 2 pkt 7, § 26 ust. 1 pkt 4, § 27 ust. 1 pkt 3 i 7 i ust. 2 pkt 6 i 8, § 29 ust. 1 pkt 2 uzależniają stosowanie ustaleń planu od uzyskania dodatkowych zgód, co jest niezgodne z ustawową procedurą uchwalania przez radę gminy planu miejscowego; ustawodawca przekazał kompetencję to tych czynności wyłącznie radzie i żaden inny organ nie może ich od niej przejąć; uzależnienie stosowania planu od późniejszych uzgodnień otwiera normy, które powinny mieć charakter zamknięty, skoro są umieszczone w źródłach prawa (Wyrok z 16.05.2008 WSA w Krakowie II S.A./Kr 215/08);
- 10) nieprawidłowo w § 18 ust. 3 ustalono to czego plan nie ustala;
- 11) w § 19 ust. 3 pkt 1 numeracja literowa rozpoczyna się od lit. c;
- 12) w § 20 ust. 2 pkt 2 nie określono na czym ma polegać „dbałość o estetykę i detale”; ustalenie to jest zbyt ogólne wykracza poza dopuszczalny zakres ustaleń planu; równocześnie w ust. 3 pkt 1 tego paragrafu odniesiono się do „obiektów” wymienionych w ust. 1, zaś w tym ustępie wymieniony jest tylko jeden obiekt;
- 13) ustalenie zawarte w § 21 ust. 4 dotyczące procedur postępowania przy wydawaniu decyzji administracyjnych nie należy do uprawnień rady gminy;
- 14) nie wiadomo co oznacza sformułowanie, zawarte w § 23 ust. 1 pkt 4, iż „włączenie dróg odnośnie akcesji” należy kształtować zgodnie z przepisami;
- 15) nieprawidłowo w § 23 ust. 4 i 5 ustalono odległości zabudowy, ogrodzeń i reklam od dróg, gdyż zapisy tego paragrafu dotyczą „zasad obsługi, budowy i rozbudowy w zakresie systemu transportu”, a nie terenów przeznaczonych pod zabudowę, na których wyznacza się te ustalenia;
- 16) niejasne jest ustalenie § 23 ust. 6 gdyż nie wiadomo czy należy je rozumieć wspólnie z ustaleniem ust. 4 (brak odniesienia) czy też nie co oznaczałoby, że ustalenie to faktycznie nie stanowi dopuszczenia, a ustalenie odmienne od ustalenia ust. 4;
- 17) zapisy planu dotyczące obsługi w zakresie infrastruktury technicznej, nie uwzględniają parametrów projektowanych sieci, co jest wymagane stosownie do §4 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; ponadto zauważam, iż ustalenia te zawierają liczne zapisy wykraczające poza dopuszczalny zakres ustaleń planu określony ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz odniesienia do przepisów odrębnych (np. w § 24 ust. 1 pkt 1, § 25 ust. 1 pkt 1 ustalenia dotyczące jakości i niezawodności, w § 24 ust. 3, § 245 ust. 3 uwarunkowanie rachunkiem ekonomicznym alternatywnych rozwiązań);
- 18) w § 27 ust. 1 pkt 6 odniesiono się do uwarunkowań wynikających z „o” jest nieprawidłowe gdyż to w planie powinny być określone wszelkie nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów;
- 19) w ustaleniach planu (§ 30 ust. 1 pkt 2 lit a) w zakresie terenów oznaczonych symbolem MN, przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, dopuszczono zabudowę usługową, na odrębnych działkach; brak zasad dopuszczenia zabudowy usługowej, oznacza, że funkcja przeznaczenia pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną może w ogóle nie zaistnieć poprzez zagospodarowanie tego terenu w całości na cele usługowe; oznacza to ustalenie dla jednego terenu, dwóch alternatywnych przeznaczeń, co narusza przepis art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, mówiący iż w planie określa się obowiązkowo linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania; zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna nie jest tym samym rodzajem zagospodarowania co usługi publiczne lub komercyjne; naruszenie tego przepisu dotyczy także ustaleń dla terenów MN/U (w tym ustaleniu dopuszczono ponadto zabudowę zagrodową bez ograniczeń), RM (w tym ustaleniu dopuszczono ponadto zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługi bez ograniczeń), U (w tym ustaleniu dopuszczono ponadto zabudowę mieszkaniową, zagrodową i produkcyjną bez ograniczeń);
- 2) w § 30 ust. 2 pkt 1 i 3 ustalono jakich funkcji nie można lokalizować na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej co jest zbędne gdyż są to funkcje sprzeczne z przeznaczeniem terenu;
- 21) brak określenia w uchwale liczby miejsc parkingowych dla obiektów usługowych i produkcyjnych co jest wymagane przepisami rozporządzenia w sprawie zakresu planu miejscowego;
- 22) zauważa się niezgodność ustaleń rysunku planu ze studium (wrysem), w szczególności w zakresie wyznaczenia obszarów terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową w sposób naruszający zasadę określoną

w studium (znacznie więcej przeznaczonych terenów), uwaga ta dotyczy również przeznaczenia w planie pod lasy;

23) niezgodne z wymogami § 7 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, nie ustalono na rysunku planu narożnych ścieg linii rozgraniczających przy skrzyżowaniach dróg publicznych;

24) w dokumentacji planistycznej:

a) nie przedłożono wszystkich oryginalnych dokumentów; większość dokumentów stanowi nie potwierdzone za zgodność kserokopie;

b) brak ogłoszenia w BIP o przystąpieniu do sporządzania planu, wymaganego przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko; przy czym zauważa się, że ogłoszenia w prasie dokonano przed wejściem w życie przepisu dotyczącego tego wymogu, jednak projekt uzgadniany i opiniowany był dopiero pod koniec maja 2009 r., to jest pół roku po wejściu w życie przepisu dotyczącego obowiązku ogłaszania na stronie BIP właściwego urzędu gminy ogłoszenia o przystąpieniu do sporządzania planu, co pozwalało na dopełnienie obowiązku;

c) przedłożono kserokopię wyciętego ogłoszenia oraz odrębną kserokopię nazwy gazety wychodzącej w określonej dacie, co nie stanowi potwierdzenia ukazania się ogłoszenia o przystąpieniu do sporządzania planu w prasie i w przedmiotowej dacie;

d) brak zawiadomienia o przystąpieniu do sporządzania planu Gminnej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej i dowodu doręczenia tego zawiadomienia, wymaganych stosownie do § 12 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu miejscowego,

e) brak zawiadomienia o przystąpieniu do sporządzania planu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, przy czym zauważa się, że zawiadomienia były rozsyłane przed wejściem w życie przepisu dotyczącego tego wymogu, jednak projekt uzgadniany i opiniowany był dopiero pod koniec maja 2009 r. to jest pół roku po wejściu w życie przepisu dotyczącego udziału RDOŚ w procedurze sporządzania planu, co pozwalało na dopełnienie obowiązku zawiadomienia tego organu o przystąpieniu;

f) brak prognozy skutków finansowych uchwalenia mpzp, która jest dokumentem

wymaganym zgodnie z art. 17 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 12 pkt 8 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu miejscowego,

g) brak prognozy oddziaływania na środowisko mpzp, która jest dokumentem wymaganym m.in. zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz § 12 pkt 13 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu miejscowego,

h) brak jakiejkolwiek informacji dlaczego w procedurze sporządzania planu nie wystąpiła potrzeba uzyskania zgody ministra na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze; brak jakichkolwiek wniosków i analiz w tym zakresie w materiałach planistycznych, natomiast w planie wyznaczono wiele nowych terenów pod zabudowę na terenach rolnych;

i) przedłożone obwieszczenie z tablicy ogłoszeń wywieszono 20.05.2010 r. czyli pięć dni przed rozpoczęciem wyłożenia do publicznego wglądu, co stanowi naruszenie art. 17 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

j) dołączono nieaktualną kserokopię zaświadczenia o wpisie na listę członków izby urbanistów (ponad pół roku);

k) do uchwały nie dołączono uzasadnienia i podsumowania, o których mowa w art. 42 pkt. 2 i art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

l) do uchwały nie dołączono uzasadnienia, o którym mowa w § 12 pkt 19 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu planu miejscowego,

ł) brak projektu planu z etapu uzgodnień i z etapu wyłożenia do publicznego wglądu, oraz wypisu ze studium, a także legendy oznaczeń, co uniemożliwia sprawdzenie prawidłowości przeprowadzonej procedury oraz zgodności planu ze studium w zakresie ustaleń tekstu studium;

m) brak dowodów uzgodnienia projektu planu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej; wymaganego stosownie do art. 17 pkt 6 lit. d ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Reasumując, mając na uwadze powyższe, a w szczególności naruszenie zasad i trybu sporządzania planu, należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, za

pośrednictwem Wojewody, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

Z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Janusz Olech
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU